

Iz knjige: LET ME FLY

Marijana Vukorepa Tepšić

MISAO RAZMIŠLJANJE STAV

Mudro i ludo građenje

Kroz bibliju se čovjek uspoređuje s kućom, i sa graditeljem kuće. Biblija klasificira mudre i lude graditelje, uspješno i neuspješno građene kuće, kuće s temeljima, nadogradnjom i ruševine. Dalje, Biblija spominje u odnosu na sve te stvari sramotu i nagradu.

Ova slika kuće, govori o cijelom čovjeku, o njegovom duhu, duši i tijelu, o izgrađenosti samoga čovjeka, upravo njega samoga, i dalje o načinu njegovog rada i ploda.

Kao i za sve drugo, postoje pravila izgradnje čovjekove duhovne kuće i onaj tko ih zna i poštuje, dolazi do cilja - sigurno sagrađene građevine, građevine koja opstaje kroz vrijeme i kroz situacije, i tako, također, dolazi do trajnog ploda.

Pravila gradnje

Biblija jasno kaže da nitko ne može postaviti drugog TEMELJA osim onoga koji je već postavljen, a taj je Isus Krist. Vjera u Isusa Krista i prihvaćanje njega, njegove nauke, njegovog duha je osnovna baza izgradnje čovjeka. Dakle, ovo je onaj jedini temelj, jedini potencijal koji ima čvrstoću potrebnu za nositi ono, što se kroz život gradi.

Na tom temelju, dalje kaže Isus, neka svatko pazi kako NADOZIĐUJE. Ovo nadozidavanje može se napraviti kvalitetno, ali i slamom, drvom ili nekim drugim nekvalitetnim materijalom. Ili, govoreći u stvarnosti, osnovna motivacija realizacije našega života može biti strah, ugoda...tako i djela toga izbora pripadaju toj domeni. Isus kaže da pazimo kako nadoziđujemo, jer će sve biti provjereno vatrom. Onaj koji je sagrađio kvalitetnim materijalima, tome će ostati što je nadozidao, ostalima će biti izgoreno u vatri. Tako će se, kaže Isus, mnogi spasiti, ali kao kroz vatru. Drugim riječima, u pogledu neba, može mu ostati samo temelj.

OGANJ JE KRITERIJ GRADNJE. Njime se provjerava kvaliteta sagrađene kuće. Oganj je istina, stvarnost, koja postoji neovisno o nama samima, našim uvažavanjima, mišljenjima, stavovima. Ona je stvarnost, stvarnost za sebe. U Bogu.

Biblija kaže da je svaka riječ Božja ognjem prokušana. Vatra provjerava kvalitetu stvari za ulazak u nebesa. Neumoljivo. Tako, kada se krstimo vodom u Isusovo ime, dobivamo kartu za nebo, kada se krstimo Duhom Svetim dobivamo jasniji uvid kroz Duha, u duhovne, nebeske stvari, a kada se krstimo vatrom, naš duh se još više pročišćava od zemaljskih stvari, od "drva, papira, željeza...", i u čovjekovom duhu ostaju one plemenite, nebeske stvari

Tako je temelj, ulazna karta, jednom postavljena Božjim otkrivenjem, a za ostali hod, gradnju, treba dobro pogledati, "PAZITI" kako se nadoziđuje.

Veliki je to posao izbora, naše spremnosti ili nespremnosti učiniti određene korake, razlika naših i Božjih gledanja na određenu stvar. Ono što je npr. nama mala stvar, može se u daljnjem životu pokazati da je bila prekretnica za naš život. Kao što kaže biblija, da se neki put čovjeku učini prav, a na kraju ga izvede na loše.

Mudročću Božjeg duha je sagrađena zemlja kao naš dom. Božji duh mudrosti je taj koji gradi i ovakvu nebesku kuću. On nam je dan.
" Kad je polagao temelje zemlji, bila sam kraj njega kao graditeljica..."
Biblija
Isus je rekao da nas neće napustiti ni zapustiti, u svakoj našoj finesi izbora, ma kakva ona bila, mi se možemo pozvati na duh mudrosti koji nam je on poslao, da bude sa nama, da nas savjetuje, "Savjetnik divni"
Biblija.

Vodstvo duha - od mjesta gdje jesmo:
greške, povratak i ruševine

Na ovaj duh se možemo pozvati i prije i poslije gradnje, ali bolje prije, jer je tada put pravocrtan i najkraći do određenog cilja, a time i ploda, ali možemo se pozvati i kasnije, da eventualno ispravimo lošu procjenu, tada je put već krivudaviji.
Ipak, greške koje radimo su tako česte, da su, mogli bi reći, skoro pa dio toga puta.
Ali jedno su greške iz neznanja, drugo opet neke druge greške. Kako bilo, obično dobar dio života ode na greške.
Što je više čovjeku stalo do vrijednog cilja i ploda, ili bliže, do bliskosti s Bogom, to je manje ovih grešaka.
Kroz ovu šumu stvarnosti, nebeskih i zemaljskih, našim izborima, opremljeni onim što imamo i nadajući se da ćemo dobiti ono što još trebamo, mi gradimo svoju kuću.

Biblija piše: "Moj narod gine, jer nema znanja". I to je način propadanja koji najviše dira Boga. Ali propadati se može na mnoge načine. Jedan od njih je, uspješno propadanje. Kada čovjeku sve ide, ali gledano nebeskim pogledom, sve je pogrešno.
Biblija u mudrim izrekama govori o jednom takvom propadanju i piše otprilike ovako: Vidjeh bogatstvo koje je na propast svom gospodaru.

U situaciji kada zastanemo i priznamo da smo za svoju kuću koristili bezvrijedne materijale, može nam se desiti da ne možemo ići naprijed, a ni natrag.

Došli smo do jednog nivoa gradnje, znamo da smo dio iza sebe zazidali zemaljskim principima, i znamo gdje to vodi. Snaga i volja nestanu za graditi naprijed, previše je jasno gdje to vodi...
A vodi u sve veću opredjeljenost za zemaljske principe. Sa druge strane, onaj drugi izbor, kojeg sada vidimo i priznajemo, ima sasvim neke nove principe gradnje koji zahtijevaju da se staro sruši i počne iznova.
"Vrati se putem kojim si prošla." Biblija

Mogućnost da se trebamo odreći zemaljskih povlastica tako sagrađenog života; da se odrekemo voljenih kojima su oni prvotni principi osnovni izbor; prihvatiti sramotu "srušene kuće"; gledati vlastiti poraz u očima ljudi; zbrojiti vlastitu volju, energiju i žrtvu da bi se sagrađila kuća, pa makar je i pogrešna; oprostiti sebi; ne prepasti se nesigurnosti koju neprijatelj stavlja pred naše oči glede novih principa; strah od novoga puta koji toliko ne poznamo; sumnja neizgrađenog vjernika s kojom se u

hodu treba boriti; i uza sve to nesigurnost, ne u Božju, nego vlastitu snagu...

Jasno je da je to težak korak. Ali, u cijeloj Bibliji nigdje ne piše da je put vjernika lagan.

Ali je zagantiran uspjehom.

Što se duže stoji na tom mjestu, mjestu neopredjeljenja, u principu, ono "nazad" postaje nemogućije, a ono ispred neminovnije.

Što god bilo, što god se dalje desilo, samo od sebe, duši ta stanica "Neopredjeljenost", često postaje dom. Nije čudo što toliko ljudi izabere u toj situaciji

kompromis sa Bogom: priznaje pravila Božja, ali sebi daje "milost" ostavši u istom položaju.

Baš kao što Pavao kaže:

" Jedno mislim, drugo radim. Jadan li sam ja čovjek. Tko će me izbaviti iz ovoga tijela. Ali hvala Bogu po Isusu Kristu...Budući da se nutarnjim čojekom slažem...." Biblija

Ne treba zaboraviti da je Isus jači od nas, kad smo mi slabi, on je jak. Isusova milost je velika, veća čak od naše milosti prema nama samima.

Tako, to mjesto stajanja i naše nemoći, ne treba biti mjesto našeg umiranja, već naše molitve.

Ipak, na tom mjestu nešto mora umrijeti, a to je ono nešto što donosi smrt u naš duhovni život. Ono što je osnovni razlog našeg prvotnog izbora.

I na kraju nam može biti po onoj:

"Zamke se zatvoriše, a mi umakosmo"

Biblija.

Milošću Božjom.

Čovjek - aktivni graditelj

U gradnji kuće čovjek je aktivan. Nije pasivni promatrač.

Poželjno je da bude mudar, oprezan, budan i spreman. A sve te stvari na neki način podupire duh u našem životu. Biblija kaže da uzalud stražar bdi, ako Bog ne čuva grad. Bog nas opominje na ove stvari, samo ih treba uvažiti i reagirati.

Kada mudrost kaže da objesimo oprez oko vrata, to djeluje tako obavezujuće i naporno.

Meni je svakako tako izgledalo. Međutim kada mi je u jednom slučajnom razgovoru jedana osoba nastavila logiku ovoga navoda : "...inače trpiš štetu.", ta me spoznaja zatekla.

Shvatila sam koliko je oprez mudra za mudar život. I koliko je težina tog truda, tj. uložena energija, opravdana s obzirom na plod ovakvog života.

Na kraju sam shvatila da se tako uložena energija obnavlja, pa je to više stanje opreza, nego rad.

Čovjek može živjeti život u kojem nije učestvovao u skrajanju, ali tada se i ne govori o životu, već o žrtvi, roblju.

Slobodan čovjek, u gradnji svoje kuće, je aktivan.

Put okretanja od pogrešnog smjera počinje poslušnosti. Poslušnosti Božjoj objavi. Istini. Ili kako god to zovemo.

Slaganje našeg duha sa istinom. Sa istinitom prosudbom našega stanja. Sa sudom Božjim.

Dalje, Božjim vodstvom, mi svojim umom prosuđujemo o daljnim svojim koracima.

Naš um nije tek tako spreman za cijeli taj projekt, on se opire i sagledava situaciju u situaciji sudara dvaju svjetova, onoga naprijed i natrag. On je kao kompjuter, najbrže radi putem navike. A mi ga sada preoblikujemo.

Ovaj put poslušnosti ne trebamo uvijek razumijeti, najčešće i nećemo, ali one stvari koje trebamo ugraditi u sebe, ne samo da ćemo razumjeti, već ćemo osobno proći kroz mnoge od njih, iskusiti ih.

Hodati u poslušnosti, makar je ne razumijemo, trajni je način da ugađamo Bogu.

"Draža mi je poslušnost, nega žrtva." Biblija

Poslušnost bez razumijevanja, i jeste jedna vrsta žrtve.

Ipak, ovakav hod u poslušnosti, kroz neko vrijeme i iskustvo, ostavlja svjetlo i trag u našem umu. Kada pogledamo unatrag, mi možemo donijeti zaključke, prepoznati konkretnu liniju hoda i uvidjeti kuda nas konkretno Bog vodi i navodi. Možemo prepoznati principe toga hoda, i ubuduće ne gubiti vrijeme u dilemama na raskršćima.

U početku toga puta, u našem umu se gomilaju različite misli, a mi još ne znamo jasno odvojiti one prave, pa po njima na možemo ni djelovati.

Zato je poslušnost prva.

Naravno i razumijevanje možemo izmoliti, ali to zahtjeva neko vrijeme, zahtjeva stajanje na stanici, i može se pokazati kao vrlo složena stvar. Uostalom, u hodu se ionako sve shvati, barem ono do čega ti je još uvijek stalo da shvatiš.

Nakon poslušnosti počinje konkretna, aktivna duhovna gradnja.

Mudrost, razumnost i njihove komponente

Misao, razmišljanje, stav su osnovne komponente za izgradnju čovjekove kuće.

Nakon njih idu i njihove posljedice kao vidljive stvari, djelo u skladu s ovim komponentama, i na kraju njihov plod.

Misao, razmišljanje i stav su komponente čovjekove razumnosti, a razumnost je dio mudrosti.

Ipak, one same po sebi ne funkcioniraju nužno logički i u skladu sa razumom. Povezati ove komponente, dakle: misao, razmišljanje i stav, u skladu sa razumskim tokom, onim tokom koji je dio mudrosti, znači priznavati logiku i uopće zakonitosti djelovanja uma.

Mi smo ti koji odlučujemo da li ćemo se, u svom razmišljanju, u svom evoluiranju misli kroz razmišljanje u stav, pokoriti ovoj zakonitosti razmišljanja, pravilnosti njenog toka.

Na neki način, tu nema mjesta za improvizaciju u našem interesu, kao osnovnu motivaciju razmišljanja, mada u određenim okolnostima, pravilno donesen zaključak može biti isti kao ovaj.

Jedan primjer.

Kada se govori o duhovnim darovima, teško je zapravo naći dokaz u bibliji, osobno ne znam ni jedan, da danas darovi ne postoje. Na mnogim mjestima Isus ukazuje na njih, pokazuje ih, dapače i nalaže nam da ih koristimo. To čine i nalažu, u bibliji, i oni poslije njega. Ipak, mnoge crkve, negiraju sadašnje postojanje tih darova.

Ono na što se ljudi ovih crkava oslanjaju u ovom svom, na nesreću, stavu, je biblijski dio u kojem Isus govori da će u dan njegovog pohoda zemlji mnogi govoriti da su iscjelivali bolesne..., dakle koristili duhovne darove kao što je on rekao, kao dokaz Isusu da su Njegovi.. Ali Isus će im odgovoriti: "Odlazite od mene, zlotvori." Tako mnoge crkve uzimaju ovaj biblijski dio za dokaz da danas crkvi nisu dani duhovni darovi.

Međutim, što je zaista rečeno u ovom dijelu?

Ljudi toga stava se oslanjaju na nelogičnost, u povezivanju Isusovog odbijanja ovih ljudi i (zbog) korištenja duhovnih darova.

A povezati treba sa ovim odbijanjem, zapravo još jedan Isusov stav, tj. Isusovo upozorenje da se Bogu daje nutrina sebe kao žrtvu, a ne ide za čudima.

Dok su ovi "zlotvori" upravo činili ovo drugo, a zaboravili prvo.

I tu se desila njihova osuda.

Koristiti darove je mudro, ali bez darova su mogli, dok bez pripadnosti Bogu nisu mogli k Njemu.

Dakle, ono što su upravo ovi ljudi navali kao dokaz Isusu da su njegovi, to danas crkve koriste kao argument da oni nisu bili njegovi, tj. Isusovi učenici.

Ironično je što je upravo taj njihov trud, danas uzrok zastranjenja mnogih crkava.

Možda ovaj primjer izgleda kao banalna stvar, ali je upravo ovaj problem razlog mnogih polemika, teologija i odvajanja crkava danas u kršćanstvu. Možda bi se moglo zaključiti da, zbog očite greške u logičnom zaključivanju u ovom dijelu Biblije, ovo rade samo neobrazovani kršćani, ali ovaj primjer se desilo ivisokoobrazovanom čovjeku.

Ovo je inače slika onoga što biblija naziva zabluda i zatamnjenje uma. Mi bi to mogli definirati kao povezivanje misli, razmišljanja i stava nepravilnim, nelogičnim vezama. Povezivanje misli, razmišljanja i stava, vezama na koje utječu neke druge stvari, one koje na razumske radnje ne bi smjele djelovati, bilo da su to emocije, motivacije, lijenost uma... Kako bilo, teško je povjerovati koliko drama napravi jedna ovakva nepravilnost, jedan ovakav grijeh.

Osobno sam tome svjedok.

Misao, razmišljanje, stav

Misao, razmišljanje i stav je materijal od kojeg se gradi duhovna čovjekova kuća.

Mogli bi ih, kroz jednu izreku, jasno odijeliti da naglasimo njihovu zasebnost.

Za MISAO se kaže: Mi ne možemo spriječiti ptice da nam lete oko glave, ali ih možemo spriječiti da nam naprave na glavi gnijezdo.

Misao je materijal koji nam je ponuđen. Misao je recimo, glina od koje proizvodimo daljnji proizvod za gradnju.

U globalu, moglo bi se reći da misli nisu naše, one su duhovne inspiracije, a mi samo posude koje bi one htjele napuniti. Kao takve one mogu biti poslone u svojstvu dobra ili zla, u svojstvu jedne mogućnosti između mnogo dobrih mogućnosti, mogu biti beznačajne, dosadne, mogu biti primamljive i opasne..

Zato sa mislima treba biti oprezan. Mudrost kaže: "Objesi oprez oko vrata." Biblija

Ili pazi da, ono što je u mislima, ne dolazi tek tako u djelovanje.

Na drugom mjestu Biblija kaže, otprilike: Možemo li nositi oganj u njedrima a da se ne zapalimo?

Drugim riječima možemo li se dugo svjesno baviti primamljivim i opasnim mislima, a da naše biće se ne pokrene ka njima.

Mi sami nismo krivi za misli koje nam se vrzmaju po glavi.

Možemo ih se otresti, ignorirati ili se obračunati sa njima - sa jasnim odbijanjem ili prihvaćanjem misli u proces našeg razmišljanja.

RAZMIŠLJANJE je ona aktivnost na koju se aludira u biblijskoj zapovjedi "Sve provjeravajte."

Zato je vrlo važno da se ova aktivnost pokori zakonitostima uma, logici i širini poimanja.

Moram reći da zaprepašćuje koliko ljudi uopće ne koristi svoj um u svom životu, općenito. I koliko ih koristi um na tako zamračen način, da čovjek u razgovoru sa njima ostaje bez riječi od sudara sa tim tamnim svijetom.

Moram reći da je jedan od Božjih principa da čovjeka gleda kao onog koji ima to što ima, a naša je dužnost to koristiti. Dao nam je um i naše je da ga koristimo. Zato možemo čuti kako, pomalo ljubomorno, ljudi komentiraju: Budale Bog čuva. Pri tome misle na one koji su zakinutiji po pitanju uma.

Ovi prvi, ako koriste um, mogu se i sami čuvati.

Tragedija je, prvenstveno njihova osobno, koliko to ne čine.

Ali je tragedija i za druge. Stvarnost demokracije je pravi dokaz i primjer za to.

STAV je gotov, obrađen i prihvaćen materijal uma.

Bitno je kako dolazimo do nekoga stava. Da li je on zaista obrađen umom ili ga nasumično, po navici ili na brzinu na osnovu nečeg, prihvatimo.

Ovaj proces prihvaćanja stava, igra vrlo važnu ulogu u opstajanju ovoga stava u periodu nevolje, u kojoj je on u centru. Zato biblija kaže da je riječ Božja ognjem kušana.

Oganj znači nevolja, pritisak. Bog garantira za svoje riječi, da su provjerene, da opstaju u nevolji, da su uporište i oslonac, dane nama.

Kršćani svjedoče kako upravo ovi njihovi stavovi, koji su prošli provjeru preko životnih poteškoća, su im najtvrdi stavovi.

Pravilno obrađeni stavovi nas nose u periodima nevolje.

Stavovi su te konkretne cigle ili bolje rečeno blokete od kojih gradimo duhovnu kuću. Zato Isus kaže da kada dođe nevolja, ovakva kuća opstaje.

Ako imamo dobar stav, ali ga nismo baš konkretno i pravilno odradili, u periodima nevolje ćemo biti vrlo lelujavi.

Imala sam neke razgovore sa ljudima koji su se smatrali vrlo vjernima, i kada smo došli do nekih osjetljivih točaka u njihovim životima, u zamahu iskrenosti priznali su da su ateisti. Nakon toga su se skoro nesvjesno vratili mirnom razgovoru, pomalo zbunjeni onim što su rekli, kao da je to netko drugi učinio.

Ti momenti su neobrađene stvari u životima vjernika. Vjerujem da je sasvim moguće da vjernik ima ovakve crne rupe. Kao uostalom što je moguće da jednu osobu i mrzimo i volimo.

Hrabrost za ući u ove rupe u našim životima, hrabrost za iskrenost i svjetlost i istinu u njima, kakva god ona bila, hrabrost i iskrenost u cijelom toku razmišljanja o tome, obradi ovoga materijala i hrabrost za

zaključak- veličina je na koju su pozvana Božja djeca, i mjesto je gdje ih čeka istina i sloboda.

Kako kaže mudrost: Veći je junak onaj koji je osvojio sebe, nego onaj koji je osvojio grad.

Svaki ovaj element - moguće opasno sredstvo

Od svakog od ovih elemenata za građenje čovjekove duhovne kuće. može se napraviti vrlo opasno sredstvo.

Neću ovdje pričati o njihovoj razornoj snazi kroz povijest, govorit ću o njihovoj opasnosti za suštinski čovjekov identitet.

Sama MISAO može biti destruktivna. Danas imamo za to dobar primjer, kompjutorski virusi su način kako uništiti integritet kompjutora, negativne misli su sredstvo kako uništiti integritet osobe. Misao ima energetski potencijal. Nisu sve misli obrađene do konkretizacije stava. One mogu lebditi, biti u zalihi uma. Misli kao svjetionici nekada zasvjetele kroz noć pa nestanu, bilo dobre ili loše. I tako se s vremena na vrijeme pojave, a da nikada taj svoj energetski impuls ne spuste niz svjetionik na prizemne, zemaljske stvari. Energija misli, npr. može biti destruktivna i kroz socijalno zlostavljanje. O tome su snimljeni mnogi filmovi i pisane knjige. Samo neobrađene misli, ali dovoljne za zlo, a poslije kada se pokažu jasne posljedice, kada težina posljedica zahtjeva jasan stav kod zlostavljača, onda se misli promjene i može doći do pozitivnog stava - i žaljenja. Ova, materijal je poznat u dramama.

Vrlo je opasno ne prepoznati misli kao nešto što nije tvoje. One su nešto što ti je ponuđeno. Jasno, jedno je kada dolaze iz izvora kojeg je čovjek već prihvatio pa ih i osijeća kao svoje, a drugo kada dolaze iz sumljivih izvora, koji su čovjeku polubliski ili daleki. Prihvatanjem mnogih djelomično dobrih misli, čovjeka može odvesti sasvim na krivi put. Zato mudre izreke kažu da se neki put čini čovjeku prav, a na kraju ga odvede u propast. Zato je potrebno sve provjeriti, i samoga sebe. S vremena na vrijeme napraviti reviziju, povlačenje, odmor i vratiti se samome sebi, prvotnom svjesnom izboru našega puta, ljubavi prema sebi, a ako nam se desi da smo previše zalutali, Boga tražiti put natrag. "Vrati se putem kojim si prošla." Biblija Bog nas čeka na mjestu istine.

RAZMIŠLJANJE je opasno kada se na njega gleda kao na labirint. kao na igru sa bezbroj mogućnosti. Kada on postane smisao sam za sebe, bez ploda u njegovoj globalnoj funkciji. Mudrovanje, relativizam - kao zaključak unutar samoga uma, umno "opravdano" politikanstvo - opasnosti su za vjernike i nevjernike. Ovakav um gubi prodornost i smjernost, i vrti se oko samoga sebe. Izgubio je cilj iz vida i ne ide ravnim putem. "Uprimo pogled u začetnika i dovršitelja naše vjere." Biblija Treba imati na umu da je bitan je cilj, a ne hod. Jer hodati se može i ukруг. Biblija govori o ovako zabavljenom umu: "Ovakva mudrost ima neku prividnu vrijednost.", i još: "Umišljajući da su mudri, postali su ludi."

STAV je, kako je već rečeno, taj konkretni materijal za gradnju. Blokete. Na njega se oslanja.

Stavovi se brzo uoče u našem životu. Pokažu se jasno u situacijama. O njima nije ni potrebno toliko govoriti, mi odišemo njima.

Ako je misao opasna, koliko je tek opasniji stav. Stav ima potrebnu tvrdoću da se konkretno djelo nasloni na njega. I opet, i opet. I da osoba, ako je negativna, "ima svoje opravdanje u njemu" i tako uopće ne žali za svoje djelo. Dobri stavovi su one blokete koje zazidaju dobru kuću na onom tvrdom temelju, Isusu Kristu, dakle vjeri u Boga, dobrog Boga. Na njih se oslanja u periodima nevolje, oni su ta kamenja u nevremenu na koje se hvata čovjekov duh, i koja mu čuvaju mir. I takve nitko ne može srušiti. Sam Bog ih čuva.

Kuća na litici

"Svatko tko sluša ove moje riječi i izvršava ih može se usporediti s mudrim čovjekom koji svoju kuću sagradi na litici. Udari pljusak, navališe pozoci, dunuše vjetrovi i jurnuše na kuću, ali se ona ne sruši, jer je sagrađena na litici. Naprotiv, svatko tko sluša ove moje riječi, a na izvršava ih, može se usporediti sa lusim čovjekom koji svoju kuću sagradi na pijesku. Udari pljusak, navališe potoci, dunuše vjetrovi i nasrnuše na tu kuću i ona se sruši. I velika bijaše njezina ruševina." Isus Krist

Ova kuća, duhovna kuća čovjeka, nazidana na jedinom temelju koji je može provesti kroz vatru, Isusu Kristu, je građevina koja je zadatak svakom čovjeku. Ipak, neće svi uzeti mudrost da je sagrađe. A od onih koji je imaju, kaže Biblija, da će nekima samo ostati temelj. Imali su mudrost za temelj, ali nisu pazili sa čime nadoziđuju. Nisu provjeravali svoje stavove. Isus kaže da je mudar onaj koji gradi kuću na litici, kada dođe nevrijeme i pljuskovi i valovi nasrnu na kuću, ona opstaje. Ta slika vrlo čvrste kuće na litici, asocira na čvrstog čovjeka sa tvrdim stavovima.

Ipak, mogli bismo reći da je to prije slika kuće na litici koja privlači ptice koje lete nad pučinom.

Misao razmišljanje i stav koji nisu u skladu sa Božjim mislima, stavovima i načinu procesa razmišljanja, prepreke su čovječjem duhu, o njih se čovječji duh sapliće, oni su mu zamke i on tako upada u njih i biva zarobljen, prizemljen, zemljan. Djela ovakvoga duha su djela ropstva. S druge strane, Božje misli... su način da čovječji duh neometano teče cijelim čovjekovim postojanjem i aktivnostima čovjeka, da bude lagan i slobodan, za vodstvo Božjeg duha, duha slobode, za čovjekov duhovni let. To je taj plod "napornog" opreza.

Duh je onaj koji svjedoči našem srcu što jeste i što nije. Duh je onaj koji nas nuka na neke izbore. Duh je onaj koji nas vodi svojom mudrošću kroz cijelu ovu gradnju. Duh je onaj koji naseljava ovakvu građevinu i čini je našim domom. Duh je onaj koji je čini slikom našeg nebeskog doma. On je onaj koji je čuva. Našu kuću. Nas.

On je ta ptica prostranstva.
Ona što nalazi dom u našim kućama na litici.

On je onaj koji nas izaziva na letenje. Koji nas uči letjeti. Sa kojim letimo.
Satkani i čuvani tako čvrstim stvarima: Božjom misli, Božjim stavovima...

